

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש לעילוי נשמת האשה הכשרה נעימה בת חביבה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

זמני כניסת ויציאת השבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי השבת	כניסת השבת	
5:59	5:23	4:10	ירושלים:
6:01	5:24	4:24	תל אביב:
5:59	5:23	4:14	חיפה:
6:01	5:25	4:18	באר שבע:

פרשת חיי שרה גליון 458 | כ"ז חשוון תשפ"ז

תהילה לדוד

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה
a.tehilaledavid@gmail.com
אתר: WWW.TEHILALEDVID.CO.IL
072-3911999

לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

תעלון טעון גבירה

מרת הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

עטרת הבית היהודי וסוד החסד

אליעזר נישג ומבקש: "הגמלאיני נא מעט מים מן ה' שימו לב לתשובתה: היא אינה מסתפקת במילוי בקשתו בלבד, אלא רצה בזריזות נפלאה: "שתה אדני... וגם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות".

ראו איזה חסד מופלא! עשרה גמלים צמאים אחרי דרך ארוכה במדבר שותים כמיות עצומות של מים. והנערה הצדקת הזו שואבת עוד ועוד, שופכת אל השוקת, ושוב רצה אל הבאר מתוך מאור פנים ובלי לבקש שום שכר או תודה. זהו היסוד שעליו קם עם ישראל - חסד טהור שנעשה מתוך שפלות רוח ועין טובה.

וכאשר מגיעה רבקה לבית יצחק, מעידה התורה: "ויבאה יצחק האלהל שרה אמו" ואמרו חז"ל: כל זמן ששרה הייתה קיימת, היה ענין קשור על האוהל, ברכה מצויה בעיסה ונר דולק מליל שבת לליל שבת. וכשנפטרה - פסקו. וכיון שבאה רבקה - חזרו כולם!

כאן טמון המסר העמוק לחיינו: הבית היהודי אינו נבנה מכותלי אבן ומרהיטים נאים, אלא מרוח האמונה, מהארת פנים וממדות מתוקנות. כשהאיש והאשה נוהגים זה בזה בענווה, בויתור ובחסד, השכינה הקדושה שורה בתוכם והנר הדולק מאיר את ביתם באור של ברכה, שמחה ושלום.

נזכה בעזרת השם יתברך לדבוק בדרכי אבותינו ואמותינו הקדושים, להרבות אהבה ושלום בכל בית בישראל, והקדוש ברוך הוא ימלא כל משאלות ליבכם לטובה, ישלח רפואה שלמה לחולים, שמירה לכל עמנו, ונזכה לגאולה האמיתית והשלמה במהרה בימינו, אמן. **שבת שלום.**

פרשתנו, פרשת חיי שרה, פותחת בסילוקה של אם האומה, שרה אמנו עליה השלום: "ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה" רש"י הקדוש עומד על כפל הלשון ומפרש: בת מאה כבת עשרים לחטא, ובת עשרים כבת שבע ליופי, "שני חיי שרה - כולן שווין לטובה". ויש להתבונן בזה עמוקות: וכי כל שנותרה של שרה אמנו היו שלווים ושקטים, עד שנאמר עליהם "כולן שווין לטובה"? הרי שרה עברה גלויות וטלטלות, נלקחה לבית פרעה ולאבימלך, הייתה עקרה עשרות בשנים בצפייה כואבת, וסבלה צער רב מבית ומחוץ. כיצד אם כן אפשר לומר שכל ימיה היו שווים לטובה?

אלא, שרה אמנו חיה במדרגה עליונה ונשגבה של אמונה תמימה בהשם יתברך. אדם שמבטו גשמי, מודד את החיים לפי הצלחות וחומרות, נוחות ורוע. אבל אצל שרה אמנו כל מגמת חייה הייתה לעשות נחת רוח ליוצרה ולקדש שמו בעולם. היא ידעה שכל הנהגת הבורא עימה - בין בימי הרווחה ובין בימי הניסיון והקושי - הכל חסד גמור ולטובה עליונה. אצלה לא היה חילוק: בכל מצב עבדה את ה' במסירות ובשמחה, וממילא כל שנותרה היו מקשה אחת של קדושה.

מכוחה של שרה, ממשיכה הפרשה אל בנין הדור הבא - מציאת שידוך ליצחק אבינו. אברהם אבינו שולח את אליעזר לחפש אשה לבנו, ואינו מחפש ייחוס, עושר או פאר, אלא תכונה אחת ויחידה: מידת החסד וטוב הלב.

אליעזר עומד על עין המים ונושא תפילה מעומק הלב אל ריבון העולמים. והנה יוצאת רבקה אמנו.

2 טעם ההלכה
הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א

2 חיים כהלכה
הרב בנימין חותה

3 דרכי מרן
מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

3 קול סיני
הרה"ג יעקב סיני שליט"א

4 שלום בית
הרב ישועה עטיה שליט"א

7 איכות חיים
הרב יצחק פנגר

7 לשם שינוי
עצ סיבוי

8 פינת הבריאות
הרב ד"ר אור בן עזיאל שליט"א

10 והייתם לי סגולה
מננים וסגולות

13 סיפור לשבת

חורמים ונופש

תאריכים מכספי מלונות עבור כניית מקוואות

290 ₪ למשך 18 חודשים

ומקבלים נופש זוגי חנים עם תהילה לדוד

התקשרו עכשיו: 072-3911999

הלכות הגומל ותפילת הדרך

נוסעים מעיר לעיר מדי יום? כך תנהגו בברכת הגומל.

לספר תורה. ואם אין שם ספר תורה, או שיברך בפני עשרה, או שיברך בשבת של השבעה, בבית הכנסת, בין גברא לגברא.

ו. מה שיש נוהגים להסמיק את תפלת הדרך לברכה על איזה דבר מאכל, אין זה מעיקר ההלכה, אלא ממדת חסידות וזהירות בעלמא.

ז. מי שרגיל לנסוע מעיר לעיר מידי יום למקום עבודתו, או שהוא נהג ציבורי המסיע אנשים מעיר לעיר מידי יום ביומו, ושווה בנסיעתו שעה וחומש, נכון שיברך הגומל אחת לשבוע, ביום שבת, ויפטור את כל הנסיעות שנסע במשך השבוע. אבל תפלת הדרך יש לו לומר בכל יום בתחילת הנסיעה מעיר לעיר, כשיצא מהעיר והחזיק כמה רגעים בדרך.

התקף לב ל"ע והיה בסכנה, וכדומה, אף שלא עלה למטה, או שירד מהמטה בו ביום, לכשיתרפא צריך לברך הגומל.

ד. מי שהיה חולה ונתרפא, ובטרם הספיק לברך הגומל חלה שנית, לא יברך הגומל עד שיתרפא שנית, ולכשיתרפא יברך ברכה אחת ויפטור בה את כל חיוביו. וכן מי שנסע מעיר לעיר מהלך פרסה, ובטרם שהספיק לברך הגומל נפל למשכב, אינו מברך הגומל על הנסיעה אלא לאחר שיבריא ממחלתו.

ה. מי שחלה ונתרפא, או שנפצע בתאונת דרכים, וכדו' והבריא, ולא הספיק לברך הגומל ומת לו אחד משבעה קרובים שחייב להתאבל עליהם, רשאי לברך "הגומל" בתוך שבעה ימי אבלות. ואם יש ספר תורה בבית האבל, יברך בין גברא לגברא. אך לא יעלה

א. מי שנפצע בתאונת דרכים, והוצרך לאישפוז בבית החולים ואחר שהחלים מחוליו לא חזר לקדמותו לגמרי, אלא הפך לבעל מום קבוע, כגון קטוע רגל ל"ע, וכדומה, כל שנתרפא והוא בכח ובריאות, יברך ברכת הגומל בשם ומלכות.

ב. מי שחש כאבים באיזה אבר מסויים מחמת נפילה וכדומה, או מחמת תאונת דרכים, ולא נפל למשכב ולא חלה, אינו מברך הגומל. וכן מי שחש כאב ברגליו והוצרך לשכב איזה ימים כדי שיוכל ללכת בלי כאבים, אינו מברך הגומל, אלא אם כן חלה בשביל זה. ואפילו מי ששבר את ידו והוצרכו להניח על ידו גבס, או תחבושת, אינו מברך הגומל.

ג. חולה שיש בו סכנה, כגון מי שהייתה לו מכה פנימית וכדומה, או מי שקיבל

חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

שני חדרים - בית אחד

דיני הדלקת נרות שבת הלכה למעשה

המצוות שברכת הנהנין כיון שהעיקר זה ההנאה והברכה אינה מחמת מצוה יאחז ביד שנח לו ואילו ברכת המצוות שזה משום חשיבות יחזיק בימין כל אדם שזה בשמאלו.

ולפי זה נרות שבת שזה ברכת המצוות תחזיק הנר שמדליקה ממנו ביד ימין כל אדם. ואף שהיה מקום לחלק ולומר שלא משנה ותחזיק אותו איך שתראה כיון שהנר שמדליקה ממנו הוא לא נר המצוה אלא הוא מדליק את נר המצוה, ואת המצוה הרי היא לא מחזיקה בידה, בשונה מלולב או ברכה על פרי שמחזיק את דבר המצוה ביד, אבל אין חילוק זה נכון שהרי הכל מטעם חשיבות וסוף סוף מעשה המצוה נעשה ביד שיש בה חשיבות אם תדליק בימין כל אדם. ובפרט שאין בזה קושי למצוה. ולכן תחזיק הגפרור או הנר שמדליקה ממנו את נרות השבת בימין כל אדם.

תשובה: יש לה להחזיק הגפרור או הנר שמדליקה ממנו את נרות השבת ביד ימין של כל אדם.

ביאורים: נפסק בשו"ע בס' ר' סעי' ד': כל דבר שמברך עליו לאוכלו או להריח בו צריך לאוחזו בימינו כשהוא מברך, והטעם משום חשיבות.

אלא שלגבי איטר שהוא שמאלי דנו הפוסקים מה עליו לעשות שדעת המ"ב בס"ק יח' שיחזיק בימינו שזה שמאל כל אדם ולדעת מה"ח בס"ק ל' על פי הקבלה יחזיק בימין כל אדם. ובשו"ת אול"צ ח"ב עמ' קפד' הקשה שמרן השו"ע סתר עצמו בין נטילת לולב לכוס ברכת המזון שבלולב נקט שיטול בשמאלו שזה ימין כל אדם ואילו בכוס ברהמ"ז נקט שיטול בימינו שזה שמאל כל אדם. ותירץ האול"צ שיש הבדל בין ברכת הנהנין לברכת

שאלה: משפחה המתארכת בבית מלון ולקחו שני חדרים. הבנים עם האבא בחדר אחד, והבנות בחדר אחר עם האמא. האם יהיו חייבים גם הבנים בהדלקת נרות שבת שהרי הם בדירה אחרת בנפרד.

תשובה: אינם חייבים, ויוצאים ידי חובה בהדלקת האמא אפילו שהם בחדרים נפרדים.

ביאורים: נלענ"ד אפילו שהם בשני חדרים נחשבים לבית אחד וזה כמו משפחה המתארכת אצל ההורים ונתנו להם כמה חדרים והבנים ישנו בחדר אחד והבנות בחדר אחר, וכי כל חדר חייב בהדלקת נרות? ומלון דינו כבית לכמה משפחות, שהרי חדר האוכל והלובי משותף לכולם.

שאלה: אשה איטרת (שמאלית) באיזה יד תחזיק את הנר או הגפרור שבו מדליקה נרות שבת.

והמשלמים יזהרו כזהר הרקיע,
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

לא צריך לעלות לבמה

כדי לזכור את הרבים

דרושים מפיצים וראשי מוקדים:

בתי כנסת
וקהילות

מרכזים מסחריים
ומקומות תעסוקה

מרכזים רפואיים
ובתי אבות

הצטרפו עמשינו למחי הרבים המפיצים את
עלוני תהילה לזדו!

התקשרו: 072-3911999

תעון בין
מפיצי העלון

קול סיני

הרה"ג יעקב סיני שליט"א

נסיעות ומלאכה בערב שבת

הגבולות שחייבים להכיר

שמעתי שיש כאלה שלא נכנסים למערת המכפלה. מה הסיבה?
יש מגאונים הדור האחרון שהחמירו בזה, כיון ש'אולם יצחק' משמש במשך השנה מסגד. אולם לדעת הרמב"ם בתשובה, הישמעאלים אינם נחשבים עובדי עבודה זרה, כיון שהם מאמינים ביחוד ה'. ולכן אף שאסור להיכנס לכנסייה, מותר להיכנס למסגד. ובמיוחד במערת המכפלה שהמקום נקנה על ידי אברהם אבינו, והישמעאלים באו בגבולנו, ודאי שאינם יכולים לאסור עלינו את הכניסה למקום קדוש זה.

בעקבות שיעור החורף, עד איזו שעה מותר לצאת בערב שבת מחוץ לעיר?

רבותינו אסרו ללכת בערב שבת יותר משלוש פרסאות, כדי שאדם יספיק להכין צרכי שבת, ואיסור זה מתחיל כבר מבוקר יום שישי. ובזמנינו שיש רכבים, שיעור זה לא נמדד במרחק קילומטרים, אלא ב'זמן' שלוש פרסאות. כל פרסה היא ארבעה מיל. וכל מיל 18 דקות, לכן נסיעה של 3 שעות ו-36 דקות, אסורה בערב שבת. ואפילו אם הנסיעה לא ארוכה כל כך, הזהירו האחרונים לצאת מהעיר בשעה מוקדמת, ולקחת בחשבון את כל העיכובים שעלולים להתרחש בדרך, שלא להגיע חלילה לידי חילול שבת.

עד איזו שעה מותר לעשות מלאכה בערב שבת?

אסור לעשות מלאכה בערב שבת מזמן מנחה קטנה, (בימים אלו סביבות השעה 14:30), כדי שיהיה פנוי לעסוק בצרכי שבת. והעושה מלאכה בזמן זה, אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם. ומכל מקום מותר לעשות מלאכות לצורך השבת, שאין בהם רווח ממוני.

האם מקיימים מצות ביקור חולים בשיחת טלפון או בהודעה?

עיקר מצות ביקור חולים היא כאשר אדם הולך אל החולה, כי בזה הוא מתרשם ממצבו ויכול לסייע לו, וגם לבקש עליו רחמים בכל לבו, כי אינה דומה שמיעה לראיה. לכן לא יוצאים ידי חובת המצוה בשלימותה על ידי טלפון או הודעה. ובכל זאת, מי שנבצר ממנו ללכת אל החולה, מצוה להתקשר אליו או לשלוח לו הודעה, כי על כל פנים חלק מהמצוה מתקיים גם בזה.

האם בברכת המזון של סעודה רביעית אומרים 'מגדיל' או 'מגדול'?

דעת הבן איש חי שיש לומר בסעודה רביעית 'מגדול' ישועות מלכו. אולם כמה אחרונים חלקו על כך, וזו דעת מרן זצ"ל שיש לומר 'מגדיל'. ורק בשבת ויום טוב וחול המועד או ראש חודש, אומרים 'מגדול'.

דרכי מרן

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שקידה שאין לה מידה

ניצני גאונותו של מרן זיע"א בירושלים

השפעתו של מרן זצוק"ל הייתה שלא כדרך הטבע. אין הסבר לעוצמת ההשפעה והמהפכה הגדולה שאותה חולל בקרב בני עמנו, והטביע את חותם התורה והיהדות, ואת חותם תורתו, לדורי דורות. כוח שאיבה והשפעה עצומה הייתה למרן זיע"א. ישיבה מועטת בצל קורתו של מרן נסכה בנוכחים רוח חיים מיוחדת, אהבת ה', ותשוקה עצומה לאהבת תורה ושקידה בה. כל בן תורה שזכה מעט להתבשם מאמרותיו של מרן ולהתחמם לאורו, עלה ונתעלה ונתקדש גבוה מעל גבוה.

סיפר הגאון רבי יוסף שרגא שליט"א, רב בית הכנסת היזדים: בשנת תשל"ג, כשהוכתר מרן לכהן כרב ראשי וראשון לציון, נערכה עבורו מסיבת הכתרה רשמית בבנייני הרבנות הראשית בירושלים, במעמד רבנים ואישי ציבור חשובים. אולם ההכתרה האמתית נערכה כעבור כמה ימים במוצאי שבת בבית הכנסת היזדים, במעמד גדולי ישראל ואדירי התורה.

עד היום זוכר אני את דבריו של מורי ורבי הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת פורת ויוסף שאמר באותו מעמד: המשכן היה מורכב ממרכיבים שונים שכל אחד מהם נבדל מרעהו במהותו, אדנים, קרשים, קרסים, בריחים ועוד. היו איפא כאלו שהטיבו להתעסק למשל בבנייתם של האדנים, לעומת זאת, בהנחת הקרשים הם לא מצאו את ידיהם וכיוצא בזה, רק משה רבינו בכוחו הגדול ידע לשלב ולהרכיב את כל אלו יחדיו בחכמה נפלאה. "וכמו כן", הוסיף הגאון הרב יהודה צדקה, "ישנם רבנים יהודים לדרוש שיעורי תורה מפולפלים לפני צורבים ותופסי תורה. לעומת זאת, כשמדובר בקהל של בעלי בתים המבקשים לשמוע דברי אגדה והלכה בשפה פשוטה, הם מתקשים לרדת מן ההר אל העם ולדרוש להם בשפתם".

"ישנם כאלו שלהיפך, יודעים הם למסור שיעור בפני פשוטי העם, להמתיק שיחה בפני ילדי ישראל, אך לא בפני למדנים בעלי שיעור קומה. וזהו כוחו של הגאון רבי עובדיה, הראשון לציון החדש", הפטיר חכם יהודה צדקה, הוא ניחן בחן וחסד עליון, למסור שיעורים ושיחות לכל הרמות והדרגות, וכולם מבינים את דבריו..."

אין לכם היכן להפיץ?

אתם מסתפקים ואנחנו אביזרים בשיחכם!

בבתי
כנסת
וקהילותבמרכזים
מסחריים
ומקומות
תעסוקהבמרכזים
רפואיים
ובתי אבות

התקשרו: 072-3911999

מקים עולה של תורה באמריקה דרכו ומורשתו של הגאון רבי אהרן קוטלר זצוק"ל

בושינגטון.
רבי אהרן קוטלר פסק בלי היסוס שמדובר בפיקוח נפש, ועלה מיד על הרכבת.
בדרך הוא הרגיש חולשה גדולה והיה חייב לשתות מים כדי להחזיק מעמד. כשהגישו לו את הכוס, הוא עצר, כיוון בדחילו ורחימו, ובירך "שהכל" מילה במילה בכוונה עצומה ובדמעות.
המלווים שלו, שידעו כמה הוא נסער מזה שהוא נוסע בשבת, התפללו על הריכוז העמוק בברכה בתוך כל הלחץ. רבי אהרן ראה את התמיהה והסביר: גם כשחובה לחלל שבת כדי להציל נפשות, הלב צריך לרעוד, ודווקא ברגע כזה אסור להתרגל או להקל ראש אפילו בברכה אחת.
נפטר ב' כסלו תשכ"ג ונטמן בירושלים.

ישיבתו והגיע ליפן, ובשנת תשי"א הצליח להגיע לארצות הברית שם ארגן את "ועד ההצלה" של "אגודת הרבנים" למען פליטי המלחמה. בליקווד שבניו-ג'רסי יסד ישיבה בשם "בית מדרש גבוה" שלימים הפכה לישיבה הגדולה בעולם עם אלפי תלמידים, ואחר פטירתו נקראה הישיבה על שמו. זכה להעמיד תלמידים הרבה.
פעל רבות בשטח החנוך היהודי במסגרת 'אגדת ישראל', ובשנת תשי"ד כהן כנשיא המועצה העולמית של 'אגודת ישראל'. היה ממייסדי "החינוך העצמאי" בארץ ישראל.
מסופר, שבאמצע מלחמת העולם השנייה הגיע בשבת מידע דחוף על אפשרות להציל אלפי יהודים, שדרש נסיעה מיידית של ראשי ועד ההצלה לפגישה עם גורמים בממשל

מגדולי ראשי הישיבות ומנהיגי היהדות בדור האחרון, מקים עולה של תורה בארצות הברית. נולד בליטא בשנת תרנ"ב לאביו ר' שניאור זלמן.
בן 14 שנה נכנס ללמד בישיבת סלובודקה ועד מהרה נתגלה כעילוי. בני משפחתו לחצו על הנער המוכשר שיעזוב את הישיבה וילמד מקצוע, אך הוא עמד בלחצים והמשיך להתעלות בלימודו.
ר' איסר זלמן מלצר (בעל "אבן האזל"), ראש ישיבת "עץ-חיים" בסלוצק לקחו לחתן, ורבנו סייע בידו בהוראה בישיבה. בשנת תרפ"א נאלצו להעביר את הישיבה לקלצק, ור' איסר זלמן מלצר עלה לארץ ישראל. מאז עמד ר' אהרן בראש הישיבה.
במלחמת העולם השנייה ברח רבנו עם

שלום בית

הרב ישועה עטייה - יועץ זוגי

לא מה אני מקבל - מה אני נותן המפתח לזוגיות בריאה

במיוחד? מה באמת ישמח אותך? הוא ציפה לשמוע משהו שקשור אליה: פרחים, תכשיטים, טיולים, מתנות, בילויים, זמן איכות, וכדומה, אבל היא ענתה לו תשובה פשוטה: בבקשה, תכבד את ההורים שלי.
הבחור התרגש מאוד ואמר לה: אם זה מה שחשוב לך, בעזרת ה' תקבלי זאת.
אבל אני רוצה לומר לך עוד משהו חשוב: את תקבלי לא רק כבוד להורים שלך, אלא הרבה מעבר. דווקא משום שלא באת וביקשת: תקנה לי, תטייל אתי, תביא לי, אני רוצה שתדעי שאת תקבלי גם כבוד, הערכה, אהבה, מתנות, טיולים וזמן איכות. אני רוצה שהבית שלנו יהיה מקום ששנינו נותנים בו האחד לשני נתינה מכל הלב!

כלו לשתות". ולא זו בלבד התורה מדגישה את הזריזות שלה: "ותמהר", "ותרץ" "ותשאב". וזה "המבחן" שאליעזר חיפש: האם היא תהיה רגישה לזולת? האם היא תחפש בעצמה מה עוד היא יכולה לעשות? האם היא תתאמץ מעבר למה שתבקש? כי בכך נמדדת אהבת חסד אמיתית!
זוגיות בריאה וטובה לא נבנית על השאלה: מה אני מקבל? זוגיות בריאה וטובה נבנית על השאלה: מה אני יכול לתת?
באה רבקה אמנו ומלמדת אותנו, הלכה למעשה, את הסוד של הבית היהודי: נתינה! אל תיתן רק מה שביקשו ממך, חפש מה עוד אתה יכול לתת! גלה אכפתיות ורגישות מעבר למילים הנאמרות לך!
סיפר לי חתן, כי במהלך אחת מפגישותיו הוא שאל את הכלה: מהו הדבר שהכי חשוב לך בחיים? על מה את רוצה שאני אקפיד

בפרשה מצינו, כי אליעזר, עבד אברהם, יוצא בשליחותו של אברהם אבינו לחפש אישה ליצחק. אליעזר אינו מחפש את האישה היפה ביותר, העשירה ביותר או בעלת הייחוס המרשים ביותר. הוא מחפש ברוב עמוק ומשמעותי הרבה יותר: מידות טובות.
ומהו הסימן שאליעזר מבקש מה? "והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה, ואמרה שתה וגם גמליך אשקה, אותה הוכחת לעבדך ליצחק..." (כ"ד, י"ד) לכאורה, מה כל כך מיוחד בבקשה הזאת? והרי רבקה הייתה יכולה לעשות בדיוק את מה שביקש ממנה.
אלא רבקה עשתה הרבה מעבר למה שהתבקשה, היא ראתה את הצורך ופעלה בהתאם. אליעזר ביקש מעט והיא עשתה הרבה, הוא ביקש מים לעצמו והיא חשבה גם על הגמלים, "גם לגמליך אשאב עד אם

לייעוץ טלפוני או הזמנת ספרים של
הרב ישועה עטייה, חייגו: 072 3911999

נופש שבת חנוכה פרשת מקץ

א - ב טבת 11-12.12

בהשתתפות:

הרב מרדכי לוי והרב יעקב סיני

השבת תלווה ע"י פייטן

מלון גני ירושלים

לפרטים: 072-3912999

השלט הזה יכול להיות שלכם!

מתנה של טהרה. זכות שנשארת לדורות.

הנציחו את שמכם או את שמות יקיריכם
במקווה טהרה משופץ ומפואר,
וזכו להיות שותפים בבניין
הטהרה בישראל.

ניתן להקדיש :

לזכר
ושמה

לנחת
מהילדים

לזיווג
הגון

לרפואה
שלמה

לברכה
והצלחה

בהמלצת וברכת גדולי ישראל
גם אתם יכולים להעניק זכות של טהרה

להקדשה והנצחה חייגו | 2016*

קפה, מאפה וסדרי עדיפויות המראה שמשקפת היכן מונח הראש והלב שלנו

ריווח וכמה שפחות הפסד. ולגמרי, אם כך היה היחס שלנו לענייני תורה ומצוות, כשרות והלכה, אז גם רמת הבדיקה הייתה בהתאם. לפחות היינו בודקים שאנו מכירים את שמו של רב הכשרות, שאתה יודע על מה ועל מי מדובר, לפחות. ולא לקנות משהו עם שם של רב מהמזרח הרחוק שאין לך שום מושג אם הוא קיים או לא, העיקר יש חותמת. לעשות כך זה באיזה שהוא מקום הצהרה שהעסק הזה לא ממש מעניין אותי.

אגב, את חוסר השוויוניות הזה בין הרוחניות לגשמיות אפשר לראות בעוד הרבה סיטואציות. בלי לקטרג כמובן. אבל אתה יכול להיות בחנוכת בית של וילה שעומדת על שבע שמונה מיליון עם רמת גימור בומבסטית. ואז אתה מברר על המזוזות, ופתאום תופתע לשמוע שמבחינתו זה ממש הזוי לשלם יותר משבעים שמונים שקל על כמה שורות של קלף ודיו. לשלם למעצב פנים על ייעוץ "ניצול מירבי של חלל הבית" כמה אלפים על ביקור של חצי שעה, זה דווקא כן בסדר...

ואיך כל זה קשור לפרשה? אז הנה אברהם אבינו, היה לו עבד שהיה גם תלמיד, שהיה דולה ומשקה מתורתו. והיה כשלעצמו אדם גדול, ואברהם היה סומך עליו בכל ענייני ביתו ועושרו וכל קנייניו. אבל היה נושא אחד שאברהם לא הסכים לסמוך על האיש שכל כך נאמן עליו: שידוך ליצחק אבינו. פה אברהם השביע אותו שלא יקח אשה ליצחק בנו מבנות הכנעני. כי כשמדובר על עסק כזה רציני, פה הוא כבר לא סומך, אפילו לא על הקרוב לו ביותר, שהיה דולה ומשקה מתורתו ומהנהגותיו לאחרים. ואידך, זיל גמור...

מעוניין גם לשמוע ולא רק להשמיע. להלן פחות או יותר הדיאלוג. "מנין לך כל זה?". זה ברור וזה גם ידוע. תראה כמה כסף יש לבדצי"ם, הם יכולים לצפות אותי ואותך... "ומה אתה מצפה? שהם יעבדו בחינם?" לא בחינם, אבל אתה יודע... "אצל רופא שיניים היית פעם?" כן, אבל מה הקשר?

"מה הקשר? למה שם זה בסדר בעיניך שהוא יקח אלפיים שקל על חצי שעה?" שמע הוא למד והשקיע, וזו הפרנסה שלו. אבל כאן זה משהו בעל ערך דתי ורוחני והלכתי, למה לגבות על זה כל כך הרבה כסף?

"תגיד את התפילין שלך או של ילדיך קיבלת בחינם? אולי תאמר לי איפה אני אלך גם. גם זה משהו של דת והלכה, ולכן מה? אדרבה, דווקא בשל כך אתה אמור להשקיע על זה את מיטב כספך. וכמו שאתה מבין שיש בדיקות של משרד הבריאות ועוד כל מיני אגודות שמאשרות את היות המוצר כשיר לאכילה ולא רעיל או מסוכן וכל אחת מאלה באה על שכרה, כך בדיקת לגבי הכשרות, ואף מעבר לכך."

אבל תכל'ס, זה לא באמת הנושא. הנושא המרכזי כאן, הוא מה באמת חשוב לי בחיים. אדם שחשוב לו להרויח או לפחות לא להפסיד כסף, אז לפני שהוא לוקח משכנתא, מפקיד בקופות גמל או פנסיה, או אפילו סתם עושה קניות, הוא תמיד יבדוק מהו הטוב והמשתלם ביותר. הוא אף פעם לא יאמר מה זה משנה? תכלס כולם בגדול אותו הדבר. ולמה? כי חשוב לו לצאת עם כמה שיותר

לא מזמן לקח אותי טרמפ אחד הידידים הטובים שלי, מהסוג של אלה שאתה חייב וצריך לכבד גם אם הדיעות קצת שונות, והן שונות, והרבה. אבל למדנו להסתדר אחד עם השני, אנו בכל זאת גם קרובי משפחה, וסביר מאד להניח שגם את הטור הזה הוא הולך לקרוא, מה שמחייב אותי עוד יותר לכבד, אבל את ההבטחה שלי בסוף הוויכוח שעוד יהיה על זה טור (ואגב, זו לא הפעם הראשונה) אני חייב לקיים.

ובכן הפעם הנושא שלנו היה כשרות. הוא הציע לי באדיבות אייס קפה ומאפה מאחת הקונדטוריות המובילות בירושלים. אני, סירבתי בעדינות תוך כדי שאני מודה על המחשבה והרצון. מה עכשיו? הוא שאל. גם בקפה ומאפה יש בעיה? הסברתי בעדינות שבכשרויות יש רמות, וכל אחד נוהג להחמיר או להקל כפי הוראת רבותיו ולפי האנשים המוסמכים עליו בנושאים חשובים מעין אלה. "עזוב אותך הכל שטויות, תכלס אין הבדל, הכל פוליטיקה וכסף וזהו".

למה אתה אומר ככה? שאלתי. ואז הוא פתח בנאום:

"בסוף כל ההכשרים אותו דבר. סה"כ כל אחד רוצה להרויח יותר ולכן כולם מכפישים את כולם אבל אני לא חושב שיש הבדל בין אחד לחברו. חוץ מכסף, אין פה כלום. לא יהדות לא תורה ולא ערכים, רק כסף, ואנחנו עוד אלה שצריכים לשלם אותו". הוא סיים תוך שהוא מאשים.

למטח כזה לא ציפיתי, אבל זו אחת מהבעיות היותר בולטות שלי. אני ממש חובבן של אירועים מהסוג הזה, עכ"פ כשהאובייקט

נופש חנוכה

פרשת וישב

במלון כינורות בטבריה
בתאריך: כ"ד-כ"ה כסלו 5775

חדרים
מפנקים

אוכל עשיר
ופנסיון מלא

הרצאות
מרתקות

השבת תלווה ע"י
פייטן

הרב מרדכי לוי שליט"א

הרב אבנר קוזאס שליט"א

התקשרו : 072-3912999

אמונה בטיימינג כשדלת אחת נסגרת ואחרת נפתחת

"אתמול היה יום ההולדת שלי", שלח לי בחור אחד, "וקבלתי בדואר כרטיס ברכה מאבי שגר בחו"ל. על המעטפה התנוססה הכתובת: 'הידעת? 50% מהאבות ששולחים לבנם מכתב מחו"ל ליום ההולדת - שולחים לבן כרטיס טיסה עם חבילת נופש חלומית'. בהתרגשות ובהתלהבות פתחתי את המעטפה, אך בפנים היה כתוב: '50' האחוזים האחרים מקבלים כרטיס ברכה. אז... מזל טוב בן'."

לפעמים יש אכזבות. בפרשת חיי שרה, אברהם אבינו חוזר מהעקדה ומגלה שאשתו, אשת נעוריו, נפטרה. אולי אצל אברהם אבינו זה לא היה בדיוק כשאני מתאר, אבל אני חושב על ההרגשה. הוא חוזר אחרי הניסיון האחרון שלו, העקדה, שבו הוא

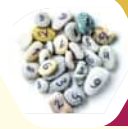
כמעט נצטווה להרוג את הבן שלו, וברגע האחרון אלוקים נותן לו הוראה אחרת, הוא לא היה בבית מספר ימים, הוא רוצה לחזור ולשתף את שרה בחוויות שלו, ומגלה ששרה נפטרה. אדם רגיל היה צריך, לכאורה, לפנות לקב"ה ולהגיד לו - דק, עד כמה אני יכול להתמודד? לפחות היית נותן לי כמה ימים להיפרד ממנה! אבל צריך לזכור ש"אמונה", בין השאר, פירושה לסמוך על

"טיימינג", על התזמון של בורא העולם, שהוא הנכון ביותר. לכן כתוב "ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר..." למה כתוב "ויקם אברהם"? ללמדנו שאדם עובר מה שהוא עובר, והוא חייב להיות מסוגל "לקום", להמשיך ולתפקד, ולדעת שאף אחד לא יכול לעשות את זה בשבילו. אנחנו לא יכולים לחזור אחורה ולשנות את העבר, אבל אנחנו יכולים להרים את עצמנו ולהתחיל עכשיו, מהיכן שאנחנו נמצאים, ולשנות את העתיד.

יהי רצון שנהיה חזקים, נמצא את הטוב בכל מצב ונדע שדלת אחת נסגרת - שרה אמנם נפטרה, כי הגיע זמנה - אבל באותה שעה דלת אחרת נפתחת, ונולדה רבקה, שתתחתן עם יצחק אבינו, והשמש באוהלו של אברהם אבינו תזרח שוב מחדש.

"אמונה היא לראות את האור עם הלב שלך, כשכל מה שהעיניים שלך רואות הוא חושך."

את הספר של הרב פנגר "לגימות של השראה" ניתן להשיג בטלפון 2016*

שרה - חזקה מבחוץ רכה מבפנים כוח השם כצינור להשפעה ולייעוד

השם שרה הוא מלשון שְׂרָרָה ונסיכות. גם החישוב הנומורולוגי של השם שרה מגלה את אותו הכוח.

ש (300) הוא 3, ר (200) הוא 2, ה הוא 5, ויחד הם מגיעים ל-10. המספר 10 משלב את עוצמתו של ה-1, שהוא מנהיגות, יוזמה ואומץ, עם ה-0, שמרכז, מאזן ומוסיף חכמה.

שרה היא אשה מלאת אנרגיה, שלא יודעת מה זה לשבת בחיבוק ידיים. אוהבת להיות במרכז, והנוכחות שלה מורגשת בכל רגע.

יש לה יופי פנימי וחיצוני וברכה רבה במעשה ידיה.

היא בורכה בכישרון וורבלי יוצא דופן, והיא יוצרת קשר בקלות עם כל אחד. כשמישהו יושב לה על הלב, היא לא מהססת להגיד אותו בגלוי ובאומץ.

היא לא נרתעת מעבודה קשה. ושואפת למעמד מכובד ולביטחון כלכלי בלי להזדקק לאף אחד.

הלב שלה חם וסוער, והרגשות פועמים בה בעוצמה. בגלל זה היא עלולה להתרגז בקלות ולהיכנס למאבקים. כשמישהו פוגע בה או עומד נגדה, היא יכולה להגיב בחריפות ולהתקשות לסלוח. ועם כל זה, מתחת למעטפת החזקה מסתתרת נשמה רכה וטובה מאוד. שאוהבת לעזור ולתת. נוטה לרוחניות ויש לה המון כח בתפילותיה.

זו אישה חזקה, בגוף ובנפש, ועם זאת היא זקוקה להערכה ולחום על כל מה שהיא עושה. האות ה' שבשמה מעניקה לה ברכה בפרי בטן.

שרה יודעת לקחת אחריות והסביבה סומכת עליה. יש לה אינטואיציה חזקה, ולא פעם היא מרגישה מה נכון עוד לפני שמישהו אמר מילה. יש לה כישרון לגרום לאנשים להרגיש שייכים. גם כשהיא שקטה, הנוכחות שלה מורגשת.

לצד הכוח הזה יש גם אתגר. העוצמה יכולה לפעמים להפוך לרצון לשלוט בכל פרט. היא עלולה לקחת על עצמה יותר מדי, להתקשות לבקש עזרה ולצפות לשלמות מעצמה ומאחרים. גם להמתין למשהו לא קלה לה, כי היא רוצה לראות תוצאות עכשיו. העבודה שלה היא לשחרר קצת, לסמוך על אחרים ולזכור שהישועה מגיעה בזמן הנכון.

לשם שרה מתאים הפסוק שבתהילים (הפסוק מתחיל ומסיים באות הראשונה והאחרונה של שמה): "שִׁמְרָה כָּל עֲצֻמוֹתַי, אֶחָת מִהֶנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה" (תהילים לד, כא). פירוש: שהקב"ה שומר על הצדיק שמירה מיוחדת. זו הבטחה מרגיעה בדיוק למי שנוטה לשאת הכל על כתפיה.

כשהיא קשורה בקביעות לרוחניות ולמצוות, היא מוצאת בתוכה שקט ורוגע, וזוהי מתוך אמונה שהכל מכוון בידי שמים.

יש לכם שאלה בקרוב? זריג? אגוניה? בר/בר מצוה?

זוהי ההזדמנות שלכם להודות להקב"ה ביום שמחתכם

ע"י "סעודת עניים"

שזה מנהג ישראל לערוך ביום השמחה סעודה מיוחדת לעניים וכן להודות ל-ה' יתברך על כל חסדיו עמנו!

ארגון תהילה לדוד יארגן סעודות עניים ביום המאושר בחייכם.

לפרטים:

072-3911999

"אתה משמח את שלי"

אני משמח את שלך"

חותם בתוך חותם

הסכנה ההלכתית בשקיות המשלוח

לעשות איזה שהוא היכר כחותם. בישראל רוב ההשגחות מפרסמות שהכשרות ניתנת רק על המוצר עצמו כשהוא במקום שמיוצר ואינן לוקחות אחריות על המשלוחים באותו פרק הזמן של יציאת האוכל מהחנות עד להגעתו לבית הלקוח ולכן המשלוח דינו כבשר שנתעלם מהעין וללא סימן מזהה אסור באכילה. מערכת כשרות מתחזקת ע"י פניות הציבור ששמים לב לנדרש לפי ההלכה ומעוררים את וועד הכשרות, לכן יש לפנות למשרדי מערכות הכשרות בנדון זה של משלוחים ע"י גויים ונכנסים לאיסור בשר שנתעלם מהעין ולחייב את החנויות לסגור כל אריזה של מוצר בשר בשתי חותמות.

האריזה כיון שיש חותם בחותם שלא ניתן לפתיחה ובאופן שנפתח הרי שאיבד הבשר את כשרותו. איסור "בשר שנתעלם מהעין" הוא מחשש שמא החליף הגוי בסוגי הבשר והחשש שהבשר כעת אינו כשר, איסור זה שגזרו חכמים קיים גם כשהחשש אינו קיים ואפילו אינו מציאותי משום שגזירת חכמים היא גזירה. רוב ההזמנות המגיעים במשלוח הם מוצרי בשר המצריכים שתי חותמות משום ההלכה של בשר שנתעלם מן העין, וגם כל מוצרי החלב מצריכים חותם אחד, וברוב ההזמנות האוכל מגיע בשקית ללא כל חותם, ונשלח ע"י ערבי או גוי. בארה"ב רוב ההשגחות התעקשו בעניין, ולכן מחייבים את כל החנויות

שירות הזמנת אוכל מהיר ללקוח דרך חברות המשלוחים כמו "ולט" ו"תן ביס" וכדו' הפכה לנפוצה גם בקרב הציבור החרדי, לאחר שהחברות המובילות בתחום פתחו אופציה להזמנות אוכל מוכן גם מחנויות עם כשרויות מהודרות. פוסקי הדור התייחסו לעניין ולאחר הרבה נימוקים והסברים פסקו להלכה כי מותר לאכול את ההזמנה בדרך כלל רק בדיעבד, ולכתחילה יש לאסור. בבשר מלבד כשרות הבשר עצמו, אסור להניחו ללא כל סימן היכר ומזהה לכשרותו, כפי שנפסק בשולחן ערוך משום "בשר שנתעלם מהעין". ורק באופן שיש עליו שני חותמות "חותם בחותם" הרי שניתן לזיהוי, מה שהנחתי לפני הסגירה זה מה שאני מוצא עכשיו בתוך

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עוזיאל
מומחה ברפואה טבעית

מנוחת הגוף

למה מתעוררים באמצע הלילה, ומה אפשר לעשות?

באיכות השינה בהמשך הלילה, חדר חם, רועש או מואר מקשה על שינה רצופה, שעות שינה משתנות משבשות את השעון הביולוגי, ושתייה מרובה בערב עלולה לגרום ליקיצות חוזרות לשירותים. אם היקיצות נמשכות שבועות למרות שינוי ההרגלים, או מלוות בנחירות חזקות, בהפסקות נשימה או בעייפות קיצונית במהלך היום, מומלץ לפנות לרופא, שכן ייתכן שמדובר בבעיה כמו דום נשימה בשינה הדורשת אבחון וטיפול. תזונה מאוזנת בערב, צמצום קפאין ומסכים, הרגעת מערכת העצבים ושגרת שינה קבועה יכולים לשפר משמעותית את רציפות השינה, וכך אפשר לקום בבוקר רעננים, ערניים ומוכנים ליום חדש.

גם ארוחה כבדה סמוך לשינה פוגעת ברציפותה, משום שהיא מחייבת את מערכת העיכול לעבוד בשעות המנוחה ועלולה לגרום לצרבת ולריפלוקס. מומלץ לסיים לאכול שתיים עד שלוש שעות לפני השינה, ולהימנע מקפאין כבר משעות הצהריים, שכן השפעתו נמשכת שעות ארוכות בגוף. גורם נוסף הוא דריכות של מערכת העצבים. האור הכחול הנפלט ממסכים מדכא את הפרשת המלטונין, ההורמון שמסמן לגוף שהגיע זמן לישון, ומתח ודאגות מחזיקים את הגוף במצב כוונות. הפסקת השימוש במסכים כשעה לפני השינה, עמעום האורות ושתיית חליטה מרגיעה כמו קמומיל, פסיפלורה או מליסה עוזרים לגוף להירגע. שגרה קבועה לפני השינה, כמו קריאה או נשימות איטיות, מסייעת לנתק את הראש מטרדות היום. כדאי לבחון גם הרגלים נוספים: אלכוהול מקל על ההירדמות אך פוגע

בזמן השינה הגוף משקם רקמות, מווסת הורמונים ומחזק את מערכת החיסון, והמוח מקבע זיכרונות. מחקרים מראים כי שינה רצופה קשורה לבריאות לב טובה יותר ולתפקוד קוגניטיבי תקין. מבוגרים זקוקים בדרך כלל לשבע עד תשע שעות שינה בלילה. ובכל זאת, רבים סובלים מתופעה מתישה: הם נרדמים בקלות, אך מתעוררים שוב ושוב בשעות הקטנות של הלילה ומתקשים לחזור לישון. אחד הגורמים הנפוצים הוא תנודות ברמת הסוכר בדם. ארוחת ערב עשירה בסוכרים ובפחמימות מעובדות עלולה לגרום לעלייה חדה ברמת הסוכר ולאחריה לירידה במהלך הלילה. אצל חלק מהאנשים הגוף מגיב לכך בהפרשת אדרנלין וקורטיזול, המגבירים ערנות ועלולים להעיר משינה. ארוחת ערב הכוללת חלבון, סיבים ושומן איכותי כמו שמן זית, אבוקדו או שקדים מסייעת לשמור על רמת סוכר יציבה.

לייעוץ טלפוני עם הד"ר
חייגו: 072-3911999

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת

רבקה בת מנצור וסלימאן בן מנצור וכל משפחתם | חיים בן מעודה וסלמה רם | יואב בן סליחה | ליאור בן ויולט | אשרת בת ביביגאן | שי שבטאי בן אהובה | נעמה בת אהובה | פרידה בת אשרת | שמעון בן סינור אשרת בת סנואי | דוד חי בר איטו | מזל בת איטו | גרציה חיה בת אסתר | מרים בת אסתר | יגאל בן זולה ור' עטיה | משה בן סאלם הלל

לפרי בטן - זרע בר קיימא

תהילה ליאת בת אורית | דוד בן אילנה

האדם מחפש משמעות

מה מבדיל בין כאב שניתן לשאת לבין ייסורים ששוברים את הרוח?

לראות ללמוד ולעשות בבית אברהם? לפי המדרש אליעזר נולד בדמשק והיה בנו של נמרוד שמלך בימי אברהם והכריז על עצמו כאלוה. כשאברהם סירב להכיר ב"אלוהותו" של נמרוד, הוא השליך אותו אל כבשן האש.

באורח נס, שרפה האש רק את הכבלים שאזקו את אברהם אך לא אירע לצדיק מאום. הנס הרשים מאד את נמרוד שהעניק לו כאות הוקרה

ולמעניק מעצמינו גם אם זה ללא קבלת תמורה. ולא לחינם אחת משלשת המאפיינים של עמ"י היא גמילות חסדים.

ולאחר שנמצאה האישה שתהיה ראויה להיות חלק משושלת אבני הבניין של עמנו, אברהם אבינו דואג לכך שיצחק יקבל את היסודות האיתנים של בית אברהם, ומוודא שהמשכיות לא תתנתק מהשורשים

פרשת "חיי שרה" נפתחת באבל כבד על פטירתה של אמה הגדולה של האומה, שרה אמנו, אך מיד לאחר מכן היא פורשת בפנינו את הבטחת הקב"ה של עתיד הדור הבא. אברהם אבינו יוצא למסע מתוכנן היטב להבטחת ההמשכיות השושלת של בנו יצחק.

בפרשה זו שזורים יחד שלוש אבני יסוד - חסד, חינוך והשראה לדורות הבאים. כאשר אברהם שולח את עבדו אליעזר למצוא אישה ליצחק, הוא אינו מגדיר קריטריונים של מעמד, יופי או עושר חומרי, הוא בוחר במבחן אחד ויחיד: מידת הנתינה והחסד של הכלה המיועדת לבנו.

אליעזר מתפלל ליד הבאר ומבקש סימן מהקב"ה לדעת מי האישה שתתאים למשימה שקיבל, והוא נענה. הוא מבין כי הנערה שתאמר לו "שתה וגם גמליך אשקה" היא הנערה הנבונה והראויה לשידוך.

ואכן רבקה אינה מסתפקת בהשקית אליעזר בלבד אלא היא מתוך נדיבות לב מיוחדת, חורגת מהרגיל ומשקה גם גמלים צמאים רבים. כי כבר לפני אלפי שנים מידת החסד לא נתפסה רק כמעשה טוב בלבד, אלא ככלי לפיתוח מסוגלות אישית, כח ועוצמה.

ילדים, נערים וגם מבוגרים שלומדים לתת, לראות את האחר ולהוציא מעצמם טוב ללא ציפייה של תועלת אישית, מפתחים דימוי עצמי גבוה ותחושת ערך פנימית איתנה.

עשיית חסד תהיה תכונה שתעבור מדור לדור ע"י דוגמא שלנו המבוגרים: במקום להתכנס תחת תחושה של תחרות חומרית צרה ולעיתים אף לקנאה וחמדנות על רכוש הרב של השני, ילמדו ילדינו והצאצאים הבאים אחריהם כי הערך האמתי שלנו נמדד ביכולתנו להשפיע טוב על הסביבה,

את בנו אליעזר לעבד. אך אליעזר לא רק שימש כעבד אלא כמקבל ומעביר ומחנך לדור הבא, כשמו כן הוא דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. רבקה מצידה, רואה את הניסים הגדולים שקרו לעבד אברהם כמו קפיצת הדרך, האות משמים על בחירתה כאישה ליצחק וההצלה המופלאה מידי של לבן, נסחפת אחריו באומץ לב נדיר ועוזבת את בית אביה אל עבר עתיד חדש. בפרשה המופלאה הזו חסד ואמת חוברים יחד כדי להנחיל ולבנות הלאה לדורות הבאים אוצרות יהודיים.

חלילה, וכדי לחזק את ידיו של אברהם מחזיר הקב"ה את שלשת סימני הברכה לאוהל, כך חזר הנר לדלוק מערב שבת לערב שבת, לא משה הברכה מעיסת הבצק וענן השכינה חזר לשכון מעל האוהל.

אליעזר עבד אברהם הוא שליח נאמן שמבין ורואה קדימה את מטרת שליחותו. הוא מתבונן בהנהגתו של אברהם במשך שנים רבות, סופג את ערכיו, ופועל מתוך נאמנות עמוקה ודוגמה אישית ומי הוא אליעזר עבד אברהם שזכה

שלום בית וחינוך ילדים

פתיחה בתהילים

רפואה טבעית

**נמצאים
בצומת דרכים?**
יש עם מי לפתוח!

יעוץ טלפוני מקצועי ע"י רבני ויועצי הארגון

לייעוץ חייגו: 072-3911999

פונים אחרת - מקבלים אחרת

הכוח של כבוד ועדינות בחינוך הילדים

בפרשה מצינו תיאור חי למעשה חסד גדול: אליעזר עבד אברהם מגיע לבאר ומבקש מרבקה מים, ומה עושה רבקה? היא אינה מסתפקת ונותנת לו כפי שביקש, אלא מוסיפה: "ותאמר שתה אדוני... וגם גמליך אשקה". אליעזר ביקש מעט, והיא נתנה לו הרבה. אליעזר ביקש מים לעצמו, והיא משקה גם את גמליו, ולא מדובר בגמל אחד, אלא בעשרה גמלים!

וכאן עולה שאלה מעניינת: בהמשך, אנו פוגשים את בנה של רבקה, יעקב אבינו, בהתנהלותו מול עשיו אחיו. עשיו מגיע עייף ורעב מן השדה ומבקש מיעקב אוכל. לכאורה, מתבקש מצד יעקב לתת לו מיד. ומה עושה יעקב? מנהל עם עשיו מקח וממכר, וכנאמר: "מכרה כיום את בכורתך לי". ואי אפשר שלא לשאול: מדוע יעקב אינו נוהג כפי שנהגה רבקה אימו? והרי הוא גדל בבית של חסד! האם יעקב לא למד מאמו את מידת החסד?

והתשובה היא: תלוי איך מבקשים! לא רק מה מבקשים, אלא גם ובעיקר איך מבקשים!

אליעזר מבקש בדרך ארץ: "הגמיאני נא מעט מים מכדך". נא, מעט, הוא אינו דורש, אינו מצווה ואינו מעמיס. הוא בא לרבקה בבקשה קטנה ועדינה ומשאיר לה את האפשרות לתת מעצמה. עשיו מדבר אחרת: "הלעיטני נא מן האדום האדום הזה". רש"י מפרש: הלעיטני, אפתח פי ושפוך הרבה לתוכה. זו כבר אינה בקשה עדינה. זו פנייה שמייצרת תחושה של דרישה, של "תן לי", של "מגיע לי". כאשר אדם מבקש בענווה, הוא מאפשר לשני להרגיש שהוא נותן מרצונו. כאשר אדם דורש, לוחץ ומעמיס, הוא עלול לעורר דווקא התנגדות. וזהו כלל גדול במערכת קשרים בין בני אדם בכלל, ובזוגיות ובחינוך ילדים בפרט.

כמה פעמים אנו מבקשים מהילדים שלנו משהו - והם לא עושים זאת. נעצור רגע ונשים לב: איך אנחנו פונים אל הילד? בדרישות ובפקודות: תקום! תסדר! תביא! תקנה! תלך! תכין! כמה פעמים צריך להגיד לך? אתה חייב לעשות את זה! ומה פלא שהילד מתנגד? ואז אנו אומרים לעצמנו בתסכול: למה הוא כזה? למה הוא לא מקשיב? למה כל דבר צריך להיות מלחמה?

התשובה היא: לפעמים, עלינו לשנות את צורת הבקשה שלנו! במקום לומר לילד: אתה חייב לסדר את החדר! אפשר לומר: תוכל, בבקשה, לסדר את החדר? במקום לדרוש: לך מיד למכולת! אפשר לומר: אני זקוק למוצר מסוים. תוכל, בבקשה, ללכת למכולת? כאשר ילד מרגיש שדורשים ממנו, הוא עלול להתנגד. ולעומת זאת, כאשר ילד מרגיש שפונים אליו בכבוד ובדרך ארץ, ומבקשים ממנו ולא מצווים עליו, פעמים רבות הוא דווקא ירצה לתת מעצמו, ויותר.

המזבח הביתי

הכנת הבית לקראת שבת המלכה

על פי זה"ק יש סוד בכיסוי השולחן משום כבוד השכינה, ולכן גם בחול יעשה כן. (שיבת ציון שבת ח"א עמ' י"ד). יזהר שיהא מלח מונח על שולחנו בכל הסעודות, והוא ממתיק את הדין. (שיבת ציון שם עמ' י"ז בשם הרמ"ק ואור הנערב). והוא מסוגל להגן מן הפורענות. (שיבת ציון שם בשם הבא"ח).

טוב להניח 'אזוב' על שולחנו (=הוא צמח הזעתר) בשבת - כי אזוב סגולתו לגרש כל מיני כוחות טומאה ומזיקים. (שיבת

ציון שם עמ' י"ח בשם זה"ק). ומי שפגם ביסוד רפואתו באזוב. (שיבת ציון שם בשם המקדש מלך).

הנזהרים בכבוד שולחן שבת ובפרט בצד צפון - יזכו לעושר. (שיבת ציון שם עמ' קל"א בשם העזר יוסף חז). ישתדל מאוד ששולחן סעודות שבת יהיה בן ד' רגליים לא פחות ולא יותר, ויש בזה סוד נפלא. (שיבת ציון שם עמ' י"א בשם זה"ק וכמה מקובלים).

על ידי הדסים זוכים לבנים ת"ח. (ספר המידות ערך בנים ח"א אות נ"ט).

כל בעל נפש ישתדל בזה ויצווה את בני ביתו ויזרוז לתקן ענייני הבית - להציע המיטה והבית בכלים נאים, ולהרבות בנרות כפי כוחו, ולהיטיבם שיהיה אורם מבהיק, כדי שכשיבא מביה"כ ימצא הבית מתוקן ומהודר כראוי, ובדבר נקל אפשר לעשות זה, "והוא ענין רב". (סדר היום - סדר קידוש ליל שבת).

חוויה בלתי נשכחת ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת

24-28.01.2027 5 ימים של ארוח במלון 4 כוכבים ★★★★★

• ביקור בציון רבי מנחם מנדל מרמינוב זצ"ל
• רבי אלימלך מלז'ענסק
• החוזה מלובלין
• סיור ברובע העתיק
• שופינג בפריימרק ואטרקציות בזקפונה

מחיר מיוחד למהירי החלטה

לפרטים: 072-3912999

ליז'ענסק
זקופנה

לנשים ונערות במסע לנשמה

משכני אחרים

הרה"ג ראובן אלבז שליט"א

ויקם שדה עפרון

כיצד מעשי האדם מרוממים את הבריאה כולה?

ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא (כג, יז)
יצא מיד הדיוט ליד מלך.

מה פרוש "ויקם שדה עפרון"? וכי נעמד השדה פתאום?

פרש רש"י: "תקומה היתה לו, שיצא מיד הדיוט ליד מלך".

שדה עפרון היה שדה פשוט, ככל השדות. אף אחד לא החשיב במיוחד את מערת המכפלה שהיתה בו. אך ברגע שאברהם אבינו הביע את רצונו לקנות את השדה, וקבר בו את שרה, הפך השדה לחשוב בעיני כלם.

כאשר צדיק משתמש בדבר מסוים - גדלים ערכו וחשיבותו של אותו דבר.

לא רק בעיני הסובבים גדל ערכו של השדה, אלא תקומה היתה

לו - לשדה עצמו, הוא עצמו נעשה חשוב יותר.

הדבר תמוה, מה אכפת לשדה בידי מי הוא? האם הוא מרגיש שהיה בידי הדיוט ועבר ליד מלך?

בכח הצדיק לרומם את סביבתו

הענין יתבאר על פי מה שכתב הרמח"ל ב"מסלת ישרים" (פרק א), שכאשר אדם עולה, מתעלה עמו כל הבריאה.

דגמא לכך מצאנו ביעקב אבינו, אשר שכב בהר הבית והניח אבנים למראשתיו.

חז"ל (חלין צא ע"ב) מספרים שהאבנים רבו ביניהן, כל אחת רצתה שעליה יניח הצדיק את ראשו, ועשאן הקב"ה אבן אחת.

מה אכפת לאבנים דוממות היכן ינוח ראשו של הצדיק?

הא למדת, שיש לכך משמעות עבורך!

הרי שישנו קשר בין האדם לסביבתו - בכח האדם להשפיע לטובה ולרעה, וככל שהוא גדול יותר ביכולתו לרומם את הטבע יותר.

תן תודה

הרב יעקב לוגסי שליט"א

ובטובו חיינו

עומקן של ברכות הנהנין

מספרים, כי פעמיים כנס הגאון הקדוש רבי ישראל מסלאנט זצ"ל, את תלמידיו לדונו בפניהם בעניין אחד: בברכת "שהכל נהיה בדברו". ברכה שמברכים על כוס מים, לכאורה, ברכה גדולה כל כך - "שהכל נהיה בדברו"? כל הקיום כולו - על דבר פשוט כל כך... ברם אין זו קשייה. להפך! שכן הגמרא אומרת (בברכות דף נ') כי מברכותיו של האדם ניכר האדם אם תלמיד חכם הוא. כיצד? האומר בברכת הזימון: "ברוך שאכלנו משלו ומטובו חיינו היינו מקצת טובו חלק מטובו, הרי זה בור ועם הארץ. חייבים לומר: "ובטובו חיינו", בכל טובו! ולכאורה ייפלא: אדם אכל, כזית, פת יבשה, בלא חמאה וממרח, אף לא אכל לשובעה - כיצד יאמר "ובטובו חיינו", בכל טובו? האם זה כל טובו של הקדוש ברוך הוא?! שאלה טובה היא, שאלתו של בור ועם הארץ...

כי המעיין והמבין יודע, שאמנם כן - בפרוסת לחם מתומצת כל הטוב שבעולם, אותה מידת חסד שטובה שנצרכה לבריאת כל העולמות, נצרכה כל כולה גם לפרוסה זו! ייתכן לשאול, מדוע לא זכית לעוד ועוד טובה, וזו אמנם שאלה חמורה ועליך לבקר את מעשיך ולראות האם ראוי אתה לכך. אבל כשלעצמה, מקפלת בפרוסת הלחם כל הטובה, כפי שבטיפת מים מקפל האוקיינוס כולו, וכל תא חי מכיל את כל הדג. בשלמות! ולפיכך, על כל כוס מים ועל כל סוכרייה יש לברך "שהכל נהיה בדברו", כי כל הטובה שבכל העולם מקפלת בכל פרט ופרט בו. והדברים עמוקים, כמה עמוקים הם!

כדי להמחיש זאת, מובא מעשה בגאון שנכנס לבית קפה בפריז וביקש כוס מים. כשהתבקש לשלם מחיר גבוה של שני פרנקים, תמה על המחיר. המלצר הסביר לו שהמחיר אינו רק על המים, אלא על המכלול: שכירות המקום, הריהוט, המלצרים, התזמורת והכלים הנאים.

כשחזר לארצו, אמר הגאון לתלמידיו: גם אסיר בצינוק המקבל טיפות מים חייב לברך "שהכל". אך אנו, ששותים מים בסביבה נעימה, בדירה מרווחת, בבריאות, בקרבת משפחה ובכלים נאים - חובת התודה שלנו כפולה ומכופלת.

**הוא יוצא להגן עלינו.
תנו לו משהו שישמור עליו.**

חיילים רבים שלא הניחו תפילין עד צאתה
מתחלקים ומבקשים תפילין.

**דרושות
תרומות**

לקניית תפילין
חדשות לחיילים

אתקשרם
ותורמים צבאי:
072-3911999

לא תרומה
תתקף הברכה

מעבר לרשימת המשימות הערך האמיתי של היום שלך

את לא יודעת כמה אור את משאירה.
יש ימים שאני מגיעה לסוף היום ושואלת את עצמי: מה בעצם
עשיתי היום? עוד כביסה, עוד ארוחה, עוד ויכוח קטן שהייתי
צריכה להרגיע. רשימת המשימות עדיין ארוכה, והתחושה היא
שלא הספקתי כמעט כלום.

ואז מגיעה פרשת חיי שרה ומזמינה אותי להסתכל אחרת.
הפרשה נקראת "חיי שרה", אף שהיא נפתחת דווקא בפרידה
ממנה. בעיניי, יש בשם הזה מסר עמוק: החיים של אישה ממשיכים
להדהד בכל מה שהשאירה בלבבות. באמונה שהכניסה לבית,
בחום שהעניקה, בדרך שבה לימדה את הסובבים אותה לקום
ולהמשיך. התורה מספרת שיצחק מביא את רבקה אל אוהל שרה

אמו. רש"י מתאר כיצד חוזרים
עם כניסתה הנר, הברכה בעיסה
והענן שעל האוהל. דווקא בתוך
הדברים הביתיים, הפשוטים
לכאורה, מתגלה נוכחות של
קדושה.

ואני חושבת עלינו, הנשים.
כמה פעמים אנחנו מחפשות את הערך שלנו במה שאפשר לצלם,
לפרסם או לסמן עליו וי. כמה קל לשכוח שיש דברים עצומים
שאף אחד לא רואה.

ילד שנרגע כי הקשבת לו. מילה טובה שאמרת לבעלך דווקא
כשהיית עייפה. תפילה שלחשת ליד הכיור. רגע שבו בחרת
לבקש סליחה, אף שהלב עוד כאב.

כל אלה בונים בית. כל אלה משאירים אור.
וגם ביום שבו לא הצלחת להיות האמא שרצית, האישה
שדמיינת או האדם שקיווית להיות, יש לך אפשרות להתחיל שוב.
לנשום, להתפלל, לתקן דבר אחד קטן. הקדוש ברוך הוא רואה
גם את המאמץ שלא הגיע לתוצאה, גם את הדמעה שניגבת לפני
שנכנסת לחדר.

וגם לך מותר לקבל חום, לבקש עזרה ולנוח. הבית שאת בונה
זקוק לנוכחות שלך, ויש מקום בתוכו גם לצרכים שלך. לפעמים
כוס תה בשקט ושיחה טובה נותנות כוח להמשיך את היום בלב
רחב יותר ובנחת.

השבוע אני רוצה להזכיר לעצמי, ואולי גם לך: אל תמדדי את
חייך רק לפי מה שהספקת. תני מקום גם לאהבה שנתת, לאמונה
שהחזקת ולדרך שעשית.

יכול להיות שדווקא ברגעים שנראו לך הכי רגילים, השארת
בלב של מישהו אור שילווה אותו שנים.

הלוואי שנזכה לראות את הברכה שבתוכנו, ולהאמין שגם היום
הפשוט שלנו מלא משמעות.

החכמה שמאחורי החיוך הגישה שחוללה מהפך בנפשו של התלמיד

ראש ישיבה הגיע אל הרב צדקה זצ"ל עם תלמיד, ואמר, "כבוד
הרב, הבחור הזה קם כל יום, באופן קבוע, בשעה מאוחרת. ולא
זו בלבד שהוא מאחר לתפילה ולסדר, הוא גם גורם רפיון בעניין
זה אצל שאר הבחורים. דיברנו איתו שוב ושוב, הסברנו לו את
החשיבות של הקימה בזמן, אבל שום דבר לא עוזר. הזהרנו אותו,
שאם לא יהיה שיפור, הוא לא יוכל להמשיך בישיבה שלנו. אנחנו
מבקשים מהרב, שיתן לנו עצה טובה, מה עוד נוכל לעשות?"
הבחור עמד שם, נכלם ועלב.

הרב צדקה הביט בו בחיוך אוהב, שאל לשמו ואמר, "רבי יונתן,
אני מבין למה אתה קם מאוחר. בגיל הזה, זה מאד מובן. גם כשאני
הייתי בגיל שלך, היה לי קשה לקום בזמן".

תראו, איזו התייחסות נפלאה. הרב הגדול והידוע מתייחס אליו
בחביבה ובאהדה, וגם מפוגג במעט את הבושה הנוראה. הנה, גם
לרב זה קרה כשהיה בגילו...

לאחר מכן אמר לו הרב צדקה, "בוא, רבי יונתן, תשב רגע לידי.
הבחור התיישב לצידו של הרב, והרב אמר לו, "מהכרת פניך ניכר,
שיש לך יראת שמים ומידות טובות. אשרי יולדתך".

ואחרי שהבחור הפנים את המילים הטובות, אמר לו הרב צדקה,
"תספר לי, רבי יונתן, באיזו שעה אתה קם בבוקר?"
אמר לו הבחור, "הרב, אני אגיד את האמת. לא נעים לי לספר,
אבל אני קם בתשע".

"בתשע", חזר הרב ואמר לאיטו. "תשמע, אני מציע לך לנסות
לקום רבע שעה לפני תשע. אם תצליח, זה יהיה נפלא. ואם תצליח
לקום ברבע לתשע במשך שבועיים, אולי תנסה אפילו לקום
בשמונה וחצי. אני רואה עליך, שיש לך הרבה כוח רצון, ונראה
לי שאם תוריד בהדרגה עוד כמה דקות, אתה תצליח לקום בזמן.
וכאשר תצליח לעמוד בהחלטה הזאת שלך, תהיה לך הרבה שמחה.
אתה תגיע בזמן לתפילה ותוכל להתפלל במתינות ובכוונה. תגיע
בזמן לסדר, בלי שייגרם ביטול תורה, ואפילו תצליח לאכול ארוחת
בוקר כדי שתוכל להתרכז באופן טוב יותר בלימוד. כל היום שלך
ישתנה לטובה". הבחור יצא מחדרו של הרב עם כוחות מחודשים,
מלא רצון טוב ונכונות לשפר. לאחר מספר שבועות הגיע שוב
ראש הישיבה אל הרב צדקה, וסיפר לו בשמחה על השינוי הגדול
והמבורך שחל אצל הבחור. כפי שצפה הרב, בהדרגה הוא התחיל
לקום מוקדם יותר ויותר, עד שנפתרה הבעיה לחלוטין.

ההתנהלות של הרב נראית פשוטה, לכאורה, אבל הרבה חוכמה
ומידות טובות עמדו מאחוריה.

המשימה צריכה להיות בהתאם ליכולות ולרצון של הילד. אם
ילד עומד מול משימה גדולה מדי, הוא אפילו לא יתחיל להתמודד
מולה. שוב, מדובר בדברים פשוטים, אבל רבים לא נותנים את
הדעת עליהם, וההפסד גדול. בהצלחה.

הפרשת חלה
אצלך בבית!

עם יעל צין
לילך בן סימון
ושאר רבניות הארגון

האם בימינו אין חלומות אמת?

לסימן שהראה לו גיסו בחלום, ולא יאומן כי יסופר, בסימן ההוא שהראה לו גיסו בחלום הלילה אתמול, היה ממש מבואר אותה סוגיה שנתקשה בה בכתבי גיסו המנוח.

הג"ר מרדכי שיף שליט"א הלך וסיפר את המעשה לאביו בהתפעלות גדולה עד למאוד. האב התפעל כל כך מהמעשה, והלך וסיפר למרן הגאון רבי דוב לנדוי שליט"א את כל המעשה, כי חתנו המנוח נתגלה בחלום לבנו והראהו איפה נמצא הביאור לסוגיא שנתקשה בנו בכתביו בספרו של הגאון ר' דוב שליט"א. והנה מרן הגאון ר' דוב שליט"א גם כן נתפעל מאוד מהמעשה, וביקש מהאב שרוצה הוא לשמוע את העובדא מפי בנו, בעל העובדא.

ואכן, בהזדמנות הקרובה הגיע הג"ר מרדכי שיף בעצמו אל ביתו של הג"ר דוב וסיפר את כל המעשה עם כל הפרטים, ושאל אותו: "תגיד לי את האמת, האם ידעת לפני כן שיש לי ספר בשם 'זכר טוב'?" ענה ר' מרדכי: "לא, מעולם לא שמעתי על ספר כזה קודם החלום בליל מוצאי שבת".

אמר לו ר' דוב: "יש לנו קבלה ממרן החזון איש, שבזמנינו אין כבר מושג של חלומות אמיתיים, כי היום האנשים אינם כאנשים של פעם, וגם החלומות אינם כחלומות של פעם. אולם מפרטי החלום ניכר שחלום זה הוא יוצא מן הכלל, היות שלא ידעת אודות הספר ובדיוק נמצא שם מה שנתקשית בעריכת כתבי גיסך, וכנראה שהחלום הזה הוא כן חלום אמיתי".

באמצע העבודה, בימי פסח של שנת תשפ"ג, נתקשה בענין קשה מאוד המוזכר בכתבי גיסו ולא היה יכול להבין איזה דבר שהיה כתוב בדברי התורה. והנה, במוצאי שבת חול המועד פסח תשפ"ג, חלם חלום בו ראה את גיסו שנסתלק לפני זמן קצר, יושב ואומר לו: "הנה נלמד ביחד ספר, ושם הספר

הוא 'זכר טוב', ופתח את הספר לסימן מסוים, והתחילו ללמוד ביחד". וייקץ הרב מרדכי שיף משנתו, והנה חלום ר' מרדכי התעורר והשתומם מאוד מהחלום שראו עיניו, כי מעולם לא שמע על ספר בשם 'זכר טוב', ולא הבין פשר החלום המופלא ההוא.

ביום שלמחרתו נכנס לישיבה ושאל מאברך ידען אחד אם יודע הוא אם יש ספר בשם 'זכר טוב'. האברך ענה: "וודאי שאני יודע, זה ספרו של מרן הגאון רבי דוב לנדוי שליט"א". ר' מרדכי רץ לאוצר הספרים וחיפש ומצא את הספר, פתח

שמעתי מידידי הגאון ר' שמואל יהודה בריסק שליט"א, בעמח"ס 'משפט שי' מעשה נפלא עד מאוד:

היה פעם אברך שלמד בשיבת פוניבז', ושמו הג"ר יצחק ליברמן ז"ל, בנו של יבלחט"א הגאון ר' יוסף ליברמן שליט"א, רב ביהמ"ד בית תפילה בקרית הרצוג וראש כולל חשוב, שהיה אחד מיוחד

מבני העליה המועטים והיה מופלג בתורה עד למאוד, ולדאבונו שבק חיים לכל חי בחורף של שנת תשפ"ג, כשהיה עדיין בשנות השלושים המוקדמות שלו, אך לא לפני שזכה לסיים את כל הש"ס כולו.

אלמנתו רצתה לעשות זכר לבעלה, ועברה על כל כתביו אשר נצטברו במשך השנים, ונתנה את הכתבים לאחיה אשר למד בשיבת פוניבז' ושמו רבי מרדכי שיף שליט"א. ואכן, ר' מרדכי עסק בעיבוד כתבי גיסו המנוח, וליקט מהדברים על כל מקצועות הש"ס.

למה להוציא עיניים?

למסירת שמות:
072-3911999

קשיים במרנסה? בבריאות? בשלום בית?
עין הרע יכולה לפגוע בכל תחומי החיים רח"ל

הצטרפו לתיקון המיוחד הכולל:

פדיון נפש והסרת עין הרע על ידי עופרת

שייערך על ידי המקובל הצדיק
הרב **יוסף בן שמואל** שליט"א

וקבלו גם אתם ניקוי אנרגטי ע"פ היהדות

יהלומים אינך חסידים

מדי יום ראשון, במשך שנים, עמד הרבי מלובביץ', רבי מנחם מענדל שניאורסון, בכניסה לבית המדרש המרכזי של חב"ד בשכונת קראון הייטס שבברוקלין, וחילק לכל אחד מן הבאים שטר של דולר אחד לצדקה. התור השתרך לאורך הרחוב, ובו עמדו אלפי אנשים: חסידים ופשוטי עם, יהודים מכל הזרמים ואף לא יהודים, אישי ציבור ואנשים אלמונים. לכל אחד העניק הרבי שטר, מילה טובה וברכה אישית, ולא פעם עמד כך שעות ארוכות ברציפות, אף שהיה כבר בשנות השמונים לחייו.

פעם אחת, לאחר שעות רבות של עמידה, ניגש אליו אחד המבקרים ושאל בפליאה: "רבי, איך אינך מתעייף? הרי אתה עומד כאן כבר שעות!" חייך הרבי והשיב: "כשסופרים יהלומים, לא מתעייפים." בתשובה קצרה זו גילה הרבי את מבטו על כל אדם. בעיניו לא היה התור הארוך המון אלמוני, אלא שורה של נשמות יקרות, כל אחת מהן יהלום יחיד במינו. משום כך הקפיד להביט בעיני כל אחד, להקשיב לבקשתו ולהעניק לו יחס אישי, כאילו הוא היחיד שעומד לפניו.

הדולר נועד לצדקה, כדי שכל מקבל יוסיף מעשה טוב לעולם. אך מה שנשאר בלב הבאים היה בעיקר התחושה שמשהו רואה אותם באמת. רבים סיפרו לימים כי אותו רגע קצר ליווה אותם שנים, והזכיר להם שגם הם יהלום.

מצאו 10 הבדלים

תפזורת פרשת חיי שרה

ש	ס	ה	א	ש	ד	פ	ע	פ	ר	ו	נ	ז	ו
ת	א	ק	מ	ב	ר	ב	א	ת	י	ג	כ	ס	פ
ה	ר	א	ע	ר	ה	מ	י	ר	ב	ק	ה	ר	
א	ק	ב	ב	י	ר	ה	א	ב	ו	י	ט	ת	
ד	פ	מ	ד	ע	צ	ת	מ	ז	א	א	ו	ב	צ
נ	א	ב	ר	ג	מ	ח	ה	מ	ע	ר	ק	ד	מ
י	א	ג	כ	מ	כ	א	ק	מ	י	ת	י	ל	ד
ע	ל	י	ש	ל	צ	פ	ו	מ	כ	נ	ת	ע	ק
ה	י	פ	ע	י	מ	ל	ח	ת	ג	פ	י	ה	ב
ל	ע	י	ט	מ	ז	כ	נ	נ	ת	ד	ל	א	צ
י	ז	ה	ה	ק	ט	ו	פ	ז	ת	ג	נ	ה	ס
ד	ר	ב	ח	ג	ר	ש	כ	א	ת	פ	פ	ו	ת
מ	ב	א	ג	ב	מ	ל	ב	כ	ז	ח	מ	י	ת
ר	ת	ק	ח	צ	ר	ו	ע	ב	ח	פ	ז	י	

אברהם
שרה
יצחק
רבקה
אליעזר
מערת המכפלה
חברון
עפרון
ארבע מאות
גמלים
באר
שתה אדני
כסף
מגדנות
רבבה

הגזירה שהופרה

פרק ט"ז

תקציר הפרק הקודם:

יאן מנחה את איוון לומר לר' שכנא הגביר משפט תמוה המשמש כרמז למפגש הכומר עם המלך

שבת מול הכנרת

פרשת ויצא | י"א-י"ב כסליו | 20-21.11

במלון נוף כנרת

השבת תלווה ע"י פייטן

בהשתתפות
הרב מרדכי לוי
שליט"א

בהשתתפות
הרב מרדכי חזיזה
שליט"א

לפרטים והרשמה: 072-3912999